

Práce analyzuje několik velkých témat napříč celou dramatickou tvorbou Josefa Topola. Zabývá se především konflikty světónázorů ústředních postav jednotlivých děl, jejich styčnými body i protichůdnými tendencemi mezi jednotlivými hrami. Prozkoumává koherenci slov a jednání postav ve vztahu k jejich postojům. Ukazuje dramatikův postupný odklon od konfliktů jedince se společností, zmenšování a omezování zorného úhlu na konkrétní postavy a jejich vztahy. Chce tak dokázat, že dramatik svá témata s postupujícím časem čím dál více prozkoumává jako všelidská a ne jako konflikty konkrétních sociálně a časově determinovaných osob. Zároveň ukazuje, že pesimismus, přítomný v autorových pozdních dílech, můžeme jen z části přičítat vynucenému pohybu v kulturním ústraní; kořeny že má již v jeho rané tvorbě.